

בס"ד. לפנינו עדים החתומים מטה בא מוה"ר יואל בן מוה"ר אפרים מארקאוויטש נ"י, ואמר לנו: "הו עדי עדים כשרים ונאמנים, איך שאני מוסר מודעא בפניכם, דהיות שאשתי הראשונה מרת פרידא תחי' בת מוה"ר אהרן ישעיה פעקעטע נ"י שמרדה בי, מקפחני מכל קשר עם בתינו זה יותר מחמש שנים, ומיום הולדה ועד היום לא זכיתי לראותה רק פעם אחד, ומטעם זה קבלתי היתר מ"ר לישא עליה אחרת (ע"י השלשת גט אצל בי"ד הרבני לעניני אישות), והיות שבמשך חמשה שנים הללו כבר סבלתי עינויים קשים ומרים מאנשי אלמי באי כוחה כדלהלן: (א), בתי דין שונים השמיצו אותי בכתב בשקרים וכזבים. (ב), מכתביהם נתפרסמו בעתונים למשך חדשים. (ג), העבירו את אשתי החדשה מעבודתה באמצע הזמן וקיפחו בזה את פרנסתינו. (ד), איימו עלי שיוציאו את בנינו מת"ת. (ה) ולאחרונה איימו עלי שאם לא אסכים ליתן לה גט אחר דוקא אצל רב קויפמאן, (דבר שהיה בניגוד לרצוני, מאחר שהוא ידוע כלוחם נגד זכותי הגברים ועוסק בביצוע גיטין מעושין ע"י אנשי אלמי, ובפרט לאחר שהעמיד עצמו בגלוי ללחום בעד אשתי הראשונה בכל צעד ושעל), אז יוציאו עלי מכתב גלוי בחתימת רבנים, כאילו שעברתי ח"ו על חדר"ג, וכאילו שהנני מעגן ח"ו את אשתי הראשונה שלא ביושר, (ולא ידעו ולא יבינו, שא"א לכוף על אדם שירצה דבר מה שאינו רוצה, ושכל לחץ ואיום על הבעל ליתן גט במקום שאינו חפץ או באופן שאינו חפץ פוסל את הגט), ובאמת שמקודם הייתי רוצה "למסור מודעא" נגד כל גט שיינתן אצל רב קויפמאן, אולם מכיון שיראתי מתגבורת האיומים והלחצים הנ"ל (אותיות ד' וה') כשלא אסכים ליתן הגט אצלו, ע"כ הוכרחתי להסכים בלית ברירה ליתן הגט אצלו. אמנם על זאת הנני מעמיד עצמי בכל התוקף: דהיות שיש הסכם גירושין ביני ולבינה, שבו מבוארים התנאים מה שעל פיהן הסכמתי ליתן לה גט אחר, ובעיקר בענין זכותי לקשר ופיגושים קבועים עם בתינו תחי', אמנם שמעתי בשם אחד המסדרים, שמסתמא בדעתה לקפחני מזה לאחר הגט בכח הערכאות. והיות שיתכן שמסדר גט הנ"ל לא יניח אותי לומר בשעת בציעת הגט, שהגט ניתן רק אדעתא דהכי שלא תעשה כן, או שיטילו עלי לחץ גדול שלא לומר כן, או שאפילו אם אכן אומר כן, לא יהיה לי עדים להעיד ע"ז וכי אסרו עלי מלהביא את חברי לשם), או שיאמרו שלבסוף שכנעו אותי שאסכים שהגט יחול אף אם תעשה כן. על כן הנני "מוסר מודעא" בפניכם, שהגט לא יינתן לה רק ב"תנאי" גמור שע"פ משפטי התנאים המועילים ביותר ע"פ תוה"ק: (א), שלא תקפחני בערכאות בתביעות או במסירות ובלבולים והאשמות מזכות קישורים ופיגושים קבועים עם בתינו תחי' מכפי מה שנקבע בהסכם. (ב), שאוכל לכופה בכח הערכאות על קיום התקשרותי עם בתינו תחי' כפי הכתוב בהסכם. (ג), שכל צעד או דיבור לאחר הגט בין ממנה או מבאי כוחה בערכאות, מה שיגרום לקפחני אף בעיקופין מרכושי או מהתקשרותי עם בתינו תחי' בפחות מכפי מה שכתוב בהסכם, יבטל כליל את הגט למפרע שלא יהיה לה שום תוקף כלל. (ד), אם יהי' לה טענות עלי בנוגע ההסכם, לא תערוך בשום אופן את תביעתה בערכאות כלל, לא היא ולא באי כוחה, רק תוכל להזמין אותי לבי"ד, וכתבע אהיה מוכן לדון עמהם אצל בית דין צדק שער המשפט, או אצל כל שאר בי"ד שיהיו מוכנים לדון בינינו בדין גמור ע"פ השטרי בירורין ש"בפנקס בי"ד" הנ"ל (מסמך מספר 1013). ואפילו אם אומר בשעת הגט: שתחול אף אם תעבור על ההסכם, ואף אם אבטל כל המודעות בביטול מודעי ומודעי דמודעי דנפקי מגו מודעי עד סוף כל מודעי, ואף אם אפסול כל עידי מודעות וכל עידי אונס, ואף אם אודה או אעיד על עצמי או אשבע על דעת רבים: שלא מסרתי מודעא או שלא הייתי אונס, ואף אם אומר שכל הדברים שמסרתי שגורמין כשיתקיימו אותן הדברים לבטל הגט הרי הן בטליו וכן כל מה שהפה יכול לדבר. הכל יהיה נחשב כחרס הנשבר וכדבר שאין בו ממש, כי הנני מוכרח לכל זה בעל כרחי מחמת אונסים הנ"ל הידוע לכם. אשר על כן כל הביטולים על מודעא זו כולם יהיו בטלים ומבוטלים לא שרירין ולא קיימין, ורק מודעא זו יהיה קיים לעולם ולא יהיה לה שום ביטול עולמית, זולת כשאודיע לכם טרם הליכתי אל הגט שוותרתי על תנאים הנ"ל, או שאוציא לפניכם שטר זה [ה"ארגינאל"] קרוע בקרע בית דין, והגט יינתן רק על דעת הפוסקים הסוברין [ו"קים לי" כווייהו]: שאם תעבור על ההסכם באופנים הנ"ל אז תועיל מודעא זו לפסול את הגט למפרע". כל זה מסר לנו מוה"ר יואל הנ"ל, וראינו בצרת נפשו והכרנו באונסו שאונס גדול הוא, על כן קבלנו ממנו וכתבנו וחתמנו בשני בשבת (פרשת אחרי קדושים), חמשה ימים לחודש אייר שנת חמשת אלפים תש"ע לפ"ג מאנסי נוא יארק.

7/113 פנחס בן חיים שמואלוביץ ז"ל
 יואל בן מוה"ר אפרים מארקאוויטש נ"י